

מרור

קח מרור מרוסק
שיעורו חצי ביצה ושקעה בחרוסת ואמור

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קרשנו במצותיו וצונו על
אכילת מרור:

בורך

קח ב' חתיכות מצה וביניהם
מרור מרוסק שקוע בחרוסת ואמור

זכר למקדש כהלל. פן
עשה הלל בזמן שבית
המקדש היה קים היה
כורך פסח מצה ומרור
ואוכל ביחד. לקים מה
שנאמר על מצות ומרורים
יאכלהו:

שלחן עורך

לך אכול בשמחה לחמך

וענתה בלב טוב יינך

לאחר גמר מעורתנו יקח אותה חצי
מצה השמורה לאפיקומן ואוכל.
ונותן להמסובין. ויאמר:
הנני מוכן ומזומן לקים מצות

צבון

אכילת אפיקומן:

ברך

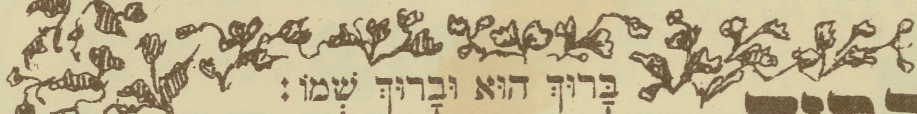
ישול יריו

למים אחרונים ויקח כוס
ואחר ברהמ"ז יברך על הכוס השלישי:

לצבון

רבותי

המסובין: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם
המברך: ברשות.. נברך (אלהינו) שאכלנו משלו
המסובין: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו
המברך: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו

ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם
כלו בטובו בהן בהסדר וברחמים הוא נותן להם לכל בשר
פי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל
יחסר לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול פי הוא
אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו
אשר ברא: (פאמור פותח את ידך ומשביע לכל חי
רצון) ברוך אתה יי הן את הכל:

נופל

לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ
חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ
מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת
בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקיך שהודעתנו ועל
מים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן
ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

